

ἀναπτύσσονται εἰμὴ ὅπου ὑπάρχει πλοῦτος, καὶ ὅτι ὁ τρόπος καὶ τὰ ἐργαλεῖα τῆς γεωργίας εἶναι ἀτελῆ καὶ πολὺ κατώτερα τῶν τῆς Ἀγγλίας, εἰ καὶ ὁ πτωχοῦ ἀγῶνος, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ἐπιδοῦν κατὰ λίγας ὥρας ἀπέχει τὸ ἐν κράτος τοῦ ἄλλου.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ Κ. Βλαγκῆς, γνωστὸς οἰκονομολόγος τῆς Γαλλίας, ὅτε τὸ 1851 ἔτος ἐπεσκέψθη τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ Λονδίνου, ἔγραψεν ὅτι οὐ μόνον τὰ πλεῖστα τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων

Πλευρὰ τοῦ μνημείου.

τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, δι' ἣν δὲν εἴμεθα βεβαίως ἡμεῖς ὑπεύθυνοι· καὶ τρίτον ὅτι διὰ νὰ βελτιωθῶσιν αἱ μέθοδοι τῆς γεωργικῆς καὶ νὰ εἰσαχθῶσι νέα ὄργανα ἐντελέστερα, ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἔχωσιν οἱ ἰδιοκτῆται οὐχὶ ἐλάχιστα μόρια ἀλλὰ μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ. Τοῦτο δὲ τοσοῦτ' εἶναι ἀληθές ὥστε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπὸ τεσσαράκοντα περὶ ἑκατομμυρίων κατοικουμένην Γαλλίαν, τὴν καὶ πλοῦτον καὶ μεγάλους ἰδιοκτῆτας ἔχουσαν, καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄντα αὐτῶν εἶναι ἀγνωστα εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐξελέγξας μάλιστα τὸ ἀμέθοδον τῆς Γαλλικῆς γεωργίας, κατέκρινε τὴν προαιώνιον αὐτῆς ἰκνησίαν.

Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τέχνης τινός ἢ ἐπιστήμης δὲν κρέμαται ἐκ μόνης τῆς ἡμετέρας θελήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συνδρομῆς πολλῶν περιστάσεων, αἵτινες διὰ τὰς ὥρας ἰδίως τέχνας, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν, δὲν ὑπάρχουσι